

Chyrolus de fide, disp. 2. difficult. 2. Estius in 3. dist. 25. §. 2. & seqq.

41. Quæstio 3. An teneamur explicitè credere omnes articulos fidei? Ex Angelicâ Scholâ D. Thomas 2.2. q. 2. art. 6. & in 3. dist. 25. q. 2. art. 1. Gonetus tom. 4. tract. 10. disp. 6. art. 4. Sylvius 2. 2. q. 2. art. 8. Medina de resit. lib. 1. cap. 14. §. 2. Camerinus tom. 2. q. 2. art. 5. Prado in Theolog. Moral. cap. 7. q. 3. §. 1. & seqq. Cayetan. 2. 2. q. 1. dub. 3. Ioan. à S. Thomâ 2. 2. disp. 2. art. 1. Canus lib. 12. de locis, cap. 4. Bañez 2. 2. q. 1. art. 5. Araujo 2. 2. q. 1. dub. 3. D. Antonin. 4. p. tit. 8. cap. 4. §. 2. Bancel tom. 1. verb. fides, q. 5. Nicolai in 3. dist. 25. q. 2. art. 1. & seqq. Philipp. à SS. Trinit. tom. 3. tract. 3. disp. 4. dub. 6.

42. Ex Subtili Scholâ Scotus in 3. dist. 25. q. 1. Arbiol de fide, disp. 6. art. 8. Lauræa disp. 10. de fide, art. 2. Pichon de fide, p. 2. disp. univ. cap. 1. diff. 2. subsect. 1. Maltrius disp. 10. de præcep. q. 1. art. 1. & seqq. Castro lib. 2. de Legib. Pœnal. cap. 14. Villalob. tom. 2. tract. 1. diff. 3. Corduba lib. 2. q. 4. propos. 3. Vega in Trident. cap. 17. & 30. Delgadillo de pœnit. cap. 8. dub. 7. Herincxp. 3. disp. 7. q. 5. & 6. Gallus in 3. dist. 25. cap. 2. & seqq. Pitygian. in 3. dist. 25. art. 10. & 11.

43. Ex Scholâ Eximiâ Suarez de fide, disp. 12. sect. 3. Lugo de fide, disp. 12. sect. 4. Ripalda disp. 17. sect. 15. Palao tract. 4. disp. 1. punct. 9. Escobar tom. 6. lib. 47. sect. 1. cap. 6. Amicus tom. 4. disp. 13. sect. 3. Penafiel tom. 3. disp. 8. sect. 3. & seqq. Anton. Perez tract. 4. disp. 3. cap. 12. Filliucius tom. 2. tract. 22. cap. 1. q. 8. & 9. Fagundez tom. 1. lib. 1. cap. 2. Mendo in Statera, disp. 1. q. 1. Valente in Concordia, q. 5. sect. 2. pag. 354. Hurt. de Mendoza 2. 2. disp. 44. sect. 1.

44. Ex aliis D. Bonaventura in 3. dist. 25. art. 1. q. 3. Bassæus verb. fides, num. 9. Sayrus in Clav. Regia, lib. 2. cap. 9. Diana p. 3. tract. 5. resol. 48. Lorca de fide, disp. 14. num. 14. & seqq. Bonacina tom. 2. disp. 3. q. 2. punct. 2. Trullench lib. 1. cap. 1. dub. 2. Caspens. tom. 2. tract. 15. disp. 3. sect. 6. Estius in 3. dist. 25. §. 1. & 2. Verde tit. 1. de fide, §. 35. num. 64. Verricellus tit. 1. de fide, q. 4. sect. 1. & seqq. Malletus tom. 2. pag. 14.

45. Quæstio 4. An fides creverit quoad credendorum numerum? D. Thomas in 3. dist. 25. q. 2. art. 2. D. Bonaventura in 3. dist. 25. art. 2. q. 1. Alenf. 3. p. q. 68. memb. 9. art. 2. Baudin. de fide, q. 47. art. 3. dub. 1. Camerinus tom. 2. q. 1. art. 7. Turrian. de fide, disp. 13. dub. 2. Caspens. tom. 2. tract. 15. disp. 1. sect. 13. Nicolai in 3. dist. 25. q. 2. art. 5. Chyrolus de fide, disp. 2. diff. 1. Philipp. à SS. Trinit. tom. 3. tract. 1. disp. 4. dub. 6.

46. Quæstio 5. An omnis actus salutaris procedat ex fide infusâ? De quò, tom. 2. dist. 26. q. 8.

Quæ-

47. Quæstio 6. Quid sit peccatum originale, eiusque formalis ratio? De quò, tom. 2. dist. 30. q. 1.

48. Quæstio 7. An per solam fidem Christi Domini salvetur omne genus humanum, & aliter salvari non possit? De quò, tom. 4. p. 1. dist. 15. q. 3.

49. Quæstio 8. An simplices, & rudes homines teneantur credere omnes articulos, qui in Apostolorum Symbolo continentur? De quò, hic q. 3.

50. Quæstio 9. An sine fide Mediatoris salutem consequerentur Antiqui? De quò, hic q. 1. & 2.

51. Quæstio 10. An pro salute assequenda sufficiat credere nativitatem, mortem, resurrectionem, & adventum Christi Domini? De quò, hic q. 2.

52. Quæstio 11. An pro salutis æternæ assequutione sit satis credere Mysterium de Verbi divini Incarnatione? De quò, hic q. 2.

53. Quæstio 12. An Cornelius, cuius meminit Apostolorum Acta, habuerit fidem Incarnationis? De quò, hic q. 3.

54. Quæstio 13. An sit de fide, sanctificationis formam esse habitum? De quò, tom. 1. dist. 17. q. 9.

DE SPE.

DISTINCTIONIS VIGESIMÆ SEXTÆ SYNOPSIS.

Spes sacrata fidem comitatur passibus æquis,

Quam de non visis rebus habere soles.

Sic incipit: *Spes autem est virtus.*

Sic terminat: *Ad speciem.*

CONNECTITUR hæc distinctio cum superiori. In illâ egit Magister de subiecto fidei, sive de credentibus per eam; & hæcenus de primâ theologiarum virtutum, fide quippè; sed in præsentî determinat de spe, quæ est secunda theologica virtus: igitur in rectam connexionem devenire, satis congruè pro comperto habetur.

Con-

2. Consequentia probatur: In ordine theologiarum virtutum primò recensetur fides, & postea spes, ut claret ex ingeminatis sacræ paginæ locis, præsertimque ex Apostolo 1. Corinth. cap. 13. ergo rectè procedit Magister, dum in præsentia determinat de spe, secundum inter virtutes theologicas occupante locum, postquam de fide in antecedenti egerat, quæ ad primum spectare videtur.

3. Dividitur præsens distinctio in tres præcipuas partes. In quarum prima expendit Magister spei virtutis theologicæ essentiam. In secunda verò declarat, qualiter spes sit de non visis, sicut & fides. In tertia autem, & ultima tenet, fidem, & spem, in quantum virtutes, in Christo Domino non fuisset.

4. PRO PRIMÆ igitur distinctionis partis ostensione, primum præficitur assertum: *Spes secunda theologica virtus, dupliciter in littera textus describitur à Magistro. Quod solummodò probare tentat ex concisâ recensione explanationeque spei descriptionum, quas manu brevi suppeditat Magister in littera.*

5. Prima spei theologicæ virtutis definitio sic inscribitur à Magistro: *Virtus, quæ spiritualia, & æterna bona sperantur, idest, cum fiducia expectantur.* Hæc etenim descriptio duntaxat desumitur ex virtutis spei ad suum obiectum comparatione, ut expressè ex ipsius terminis constat.

6. Sed oppones: Bonum æternum est unum, & non plura, nempe summa, & infinita Dei bonitas: ergo non bene describitur à Magistro spes virtus theologica, dum sustinet esse virtutem, quæ spiritualia, & æterna bona sperantur, idest, cum fiducia spectantur.

7. Respondetur cum Magistro negando Consequentiam. Bene enim in spei virtutis descriptione pluraliter dicitur, quæ æterna bona sperantur; non quia plura sint bona æterna; sed quia bonum æternum, quod est ipsa infinita bonitas, omnia bona superexcellit ob sui eminentiam. Unde æterna bona pluraliter apposuit Magister, non propter æternitatis multitudinem, sed propter boni expectati omnimodam plenitudinem.

8. Secunda spei virtutis descriptio sic in littera proponitur à Magistro: *Certa expectatio futura beatitudinis proveniens ex gratia Dei, & ex meritis præcedentibus ipsam rem speratam, idest, beatitudinem æternam.* Hæc autem spei definitio reverà desumitur per comparationem ad suum obiectum, actum, & principium, ut ex ipsius terminis claret; idèoque exactior complectiorque, quam prima, ab omnibus arbitratur.

Tamen

9. Tamen hîc observare oportet quod Magister animadvertit in litterâ, videlicet, quod sine gratiâ Dei, & meritis, vel saltem sine merendi proposito, sperare futuram æternamque beatitudinem, non est spes theologica virtus, sed præsumptio dici potest.

10. Oppones ex Philosophi doctrinâ lib. 6. top. cap. 1. Quod est in motu, nequit definiri per id quod est in quiete; nec quod est in quiete, per id quod est in motu; sed expectare, est quiescere; sperare verò, est tendere in rem speratam: igitur spes theologica virtus ineptè hîc per expectationem describitur à Magistro.

11. Respondetur ex Divo Bonaventura, & Magistro negando Consequentiam. Quanvis enim expectatio sit quies corporis, est tamen quædam sollicitudo animi; quia expectans, profectò appulsum desiderat expectati; at expectatio secundum quod ponitur in spei virtutis descriptione, non est expectatio corporis, sed potius animi, eò quod sit quædam imaginatio propensioque respectu beatitudinis æternæ, sive finis assequendi; atque adeò in præscriptis dialecticis definiendi non deficit Magister. Et hæc de primâ distinctionis parte sufficient.

12. PRO SECUNDÆ verò distinctionis partis dilucidatione, secundum præfigitur assertum: *Quemadmodum fides est de non visis; sic de rebus non visis dicitur spes.* Pro cuius plenissimo-captu, convenientiam, & discrimen inter fidem, & spem adinventum, assignat Magister in litterâ, præmissâ tamen quadam Augustini autoritate.

13. Primò probat assertum Magister hoc Augustini testimonio in Enchir. cap. 8. *Fidem appellamus earum rerum, quæ non videntur. De spe quoque dicitur: Spes, quæ videtur, non est spes. Quod enim videt quis, quid sperat?* Ergo si fides appellatur earum rerum, quæ non videntur; & spes, quæ videtur, non est spes, rectè consequitur, quod sicut fides est de non visis, sic de rebus non visis dicatur spes.

14. Sed dices: Si quemadmodum fides est de non visis; sic de rebus non visis diceretur spes, sanè fides, & spes idem haberent obiectum in quod tenderent; sed quo pacto idem in quod tenderent haberent obiectum, fides, & spes inter se non dissiderent, essentque non plures, sed una theologica virtus, cum ab eodem obiecto suum sibi arrogarent specificum esse: ergo si fides necessariò est distinguenda à spe, non poterit esse spes de rebus non visis, sicut fides est.

15. Respondetur ex Magistri doctrinâ negando Minorem, & Consequentiam. Quia etsi fides, & spes sint de rebus non visis, tendantque simul in idem obiectum, non indè deducitur, quod sint una

Tom. III.

Ee

theo

theologica virtus, & non plures; quia non sub eadem ratione, sed sub diversis illud attingunt. Et quidem; quia fides est de non visis, in quantum sunt invisibilia; spes verò, de non visis, in quantum sunt non habita, sed habenda; cum nemo speret illud quod possidet, sed id solummodò quod habendum est.

16. Secundò, assignat Magister convenientiam inter fidem, & spem, ut faciliùs discrimen inter utramque virtutem deprehendat. Fides enim propriè est de rebus non visis; sed spes etiam propriè est de rebus non visis: igitur obiectum circa quod versantur fides, & spes, reverà utrique ipsarum virtutum commune censetur: ergo quod attinet ad non videre, vel quæ creduntur, vel quæ sperantur, fidei, & spei virtutibus theologicis valde commune arbitratur.

17. Tertio, ostendit multifariè Magister discrimen inter fidem, & spem. Primò; quia fides est de non visis, in quantum sunt invisibilia; spes verò, in quantum sunt non habita, sed habenda. Secundò; quia fides est de bonis, & malis; spes autem de bonis tantum. Tertio; quia fides est de præsentibus, præteritis, & futuris; spes verò, tantummodò de futuris. Quarto; quia fides est de rebus suis, & alienis, scilicet, de pertinentibus ad ipsum credentem, & de non pertinentibus ad ipsum; spes autem est de bonis tantum spectantibus ad ipsum sperantem: igitur fides, & spes maximè inter se discrepare videntur.

18. Sed oppones: Suppari gressu est discursandum de spei virtute, ac de fidei, & charitatis virtutibus; sed fides, & charitas possunt non tantum esse de bonis propriis, sed etiam de communibus bonis: ergo & spes poterit esse de bonis propriis, & alienis: igitur quoad hoc, nullum inter fidem, & spem adinvenitur discrimen.

19. Respondetur ex apposis cum Magistro negando Maiorem, & Consequentiam. Quia quælibet ex his theologicis virtutibus suo proprio ac formali potitur constitutivo. Spes ergò propriissimè accepta, cum sit expectatio certa futuræ beatitudinis proveniens ex gratiâ Dei, & ex meritis præcedentibus ipsam rem speratam, non valet esse respectu boni alieni, sed proprii; quia nemo redditur securus de salute, nisi per merita propria; ac proindè nullum super his de fide, & charitate virtutibus adest cum spei virtute simile. Et hæc de secundâ distinctionis parte sufficiant.

20. PRO TERTIÆ autem, & ultimæ distinctionis partis arguto examine, tertium proponitur assertum: *Christus Dominus, etiam pro huius vitæ statu, nec fidem, nec spem habuit, cum clarissimè Deum viderit,*

& bona æterna comprehenderit. Quod suadere pertentat ex cuiusdam quæsti solutione in ipsius textus littera appolita.

21. Indagat ergò Magister: *Utrum fides, & spes in Christo Domino fuerint?* Et respondet in littera, quibusdam non indoctè placuisse, fidem, spem, in quantum sunt virtutes, in eo non fuisse. Quod nonnullis congruentis probare videtur.

22. Primò: Quia fides, & spes, in quantum virtutes, non sunt in beatis, sive in Angelis, etiam si credant, & sperent resurrectionem futuram, quia ipsi, & Deo per speciem contemplando fruuntur, & in Dei Verbo resurrectionem futuram, non per speculum in ænigmatè, sed clarissimè inspiciunt; sed Christus Dominus non ænigmaticam, sed claram habuit omnium cognitionem, etsi crediderit, & speraverit resurrectionem tertîa die futuram: igitur Christus Dominus fidem, & spem, in quantum sunt virtutes, non habuit.

23. Secundò: Fides, & spes sunt de non visis, etsi fides sit de ipsis in quantum sunt invisibilia; spes verò in quantum sunt non habita, sed habenda; sed Christus Dominus etiam pro huius vitæ statu, clarissimè Deum vidit, & bona æterna comprehendit: ergo quia neutrarum theologialium virtutum in Christo Domino fuit.

24. Sed oppones primò illud Psal. 30. *In te Domine speravi, &c.* sed hoc dicitur in personâ Christi Domini: igitur Christus Dominus habuit spem virtutem theologiam; sed spes habet annexam fidem: ergo fides, & spes, pro huius vitæ statu, in Christo Domino fuerunt.

25. Respondet Magister negando geminam Consequentiam. Quia Christus Dominus, in quo fuerunt pro statu vitæ omnia bona patriæ, credidit quidem, & speravit resurrectionem tertîa die futuram; nec tamen fidem virtutem, vel spem habuit; cum non ænigmaticam, & specularè, sed clarissimam de ea cognitionem habuerit; quia non perfectius eam cognovit præteritam, quàm intellexit futuram. Quamobrem fidem, & spem, in quantum virtutes, in Christo Domino non enituisse, pro comperto habemus.

26. Oppones secundò: Quemadmodum Christus Dominus fuit perfectè comprehensor, sic fuit & perfectè viator: ergo necessariò habere debuit omnia illa gratiarum dona, omnesque virtutes, quæ statui illi vitæ passim aptantur; sed perfectò viatoris statui spes virtus theologica tribuitur: igitur in Christo Domino spes virtus theologica enituit, cum fuerit perfectè viator.

27. Respondetur negando Consequentiam. Quavis enim Christus Dominus fuerit perfectè viator, tamen spes virtus theologica

propriè non est ipsi elargienda. Primò; quia spes est expectatio præmii substantialis, & Christus Dominus hocce substantiali præmio, sivè dono iam à conceptionis limine fruebatur. Secundò; quia spes necessariò habet annexam fidem; & fides est cognitio ænigmatica, & obscura; eùm ergò visio clara animæ Christi Domini omne eliminet ænigma, cunctamque abstergat confusionem, consequens est, ut simul expellat fidem; & expellendo fidem, expellat ipsam spem: ergo nihil proficit ad fidem virtutem theologicam habendam, quòd Christus Dominus fuerit perfectè viator, dùm tamen fuerit perfectè comprehensor.

28. Tandem pro distinctionis coronide subdit Magister in litterâ, antiquos patres, qui apud lymbum usque ad passionem Christi Domini tenebantur, fidem, & spem virtutem theologicam habuisse; quia credebant, & sperabant se visuros Deum per speciem, qualiter tunc eum non videbant, quæ postmodum evacuata fuerunt in eis per adventum Christi Domini, in quo perfectam ac claram habuerunt visionem.

29. Sed dices primò; Spes theologica solùm statui viæ tribuitur in ipsoque vigere videtur; sed antiqui patres apud lymbum degentes vitam, non erant in statu viæ: ergo quia in ipsis pro statu illo spes, virtus non fuit.

30. Respondetur ex Magistri doctrinâ, antiquos patres, adhuc apud lymbum degentes vitam, quodam modo fuisse in statu viæ, eò quòd nondùm ad patriam pervenerint; sicque spes virtus poterat ipsis pro illo aptari statu. Insuper; quia spes virtus non evacuatur, nisi per subsequens præmium, & per contrarium habitum, quod reverà in lymbo illis non erat exhibitum.

31. Dices secundò: Spes virtus theologica solùm homini confertur, ut per eam possit mereri; sed antiqui patres, eò quòd fuerint in lymbo locati, reverà extra merendi statum erant constituti: igitur quòd ibi spem virtutem theologicam habuerint, penitus est discutendum.

32. Respondetur iuxta Magistri doctrinam negando Maiorem, & Consequentiam. Quia meritum non respicit ipsam spem universaliter, sed secundùm statum; ideoque in lymbo fuerunt, antiqui patres extra statum merendi constituti, & simul intra sperandi sortem; cùm quodam modo fuerint in viâ, eò quòd nondùm ad patriam pervenerint statum; & solùm habitur spei contrarius, aut præmium valent spem evacuare, quod patribus in lymbo non fuit datum. Et

hæc

hæc de tertiâ, & ultimâ distinctionis parte satis superque sint dicta.

QUÆSTIONES.

33. QUÆSTIO 1. An spes sit virtus, & inter theologicas annumeretur? Ex Angelica Scholâ D. Thomas 2. 2. q. 4. art. 1. & in 3. dist. 26. q. 2. art. 2. & 3. Gonetus tom. 4. tract. 10. disp. 9. art. 1. Chalvet tom. 7. lib. 3. q. 1. cap. 1. Ioan. à S. Thomâ tract. de spe, disp. 10. art. 3. Prado in Theolog. moral. cap. 11. de spe, q. 1. s. 2. Nicolai in 3. dist. 26. q. 2. art. 2. & 3. Rayner de Pisis tom. 3. verb. spes, cap. 1. & seqq. Philipp. à SS. Trinit. tom. 3. tract. 1. disp. 10. dub. 1.

34. Ex Subtili Scholâ Scotus in 3. dist. 26. q. unic. Poncius tract. 8. disp. 31. q. 1. Boyvin disp. 2. de spe, q. 1. Pichon de spe, disp. 1. cap. 3. sect. 1. Durand tom. 3. tract. 3. disp. 5. q. 1. Matrius tom. 3. disp. 6. q. 17. art. 1. Castillo disp. 1. de spe, q. 1. & seqq. Delgadillo p. 2. cap. 7. diff. 4. dub. 2. Heriñcx p. 3. disp. 10. q. 1. Cottonius lib. 1. contr. 6. cap. 3. Marchant tom. 2. tract. 2. tit. 3. q. 1. Aquila in 3. dist. 26. q. 1. Gallus in 3. dist. 26. cap. 1. & seqq.

35. Ex Scholâ Eximiâ Suarez disp. 1. de spe. sect. 1. & seqq. Giballinus tom. 3. lib. 8. princip. 3. q. 4. Escobar tom. 6. lib. 48. sect. 2. cap. 5. dub. 6. Amicus tom. 4. disp. 19. sect. 1. & 2. Palao tom. 1. tract. 5. disp. 1. punct. 1. Carleton tom. 2. disp. 28. sect. 2. & disp. 31. sect. 2. Anton. Perez tract. 4. disp. 5. cap. 1. Filliucius tom. 2. tract. 22. cap. 8. q. 1. & 2. Gordonus tom. 2. q. 11. cap. 2. Vazq. 1. p. disp. 84. cap. 1. & 2. Arriaga tom. 3. disp. 28. num. 14. Valentia tom. 2. disp. 3. q. 7. punct. 1.

36. Ex aliis D. Bonaventura in 3. dist. 26. art. 1. q. 1. Alensis 3. p. q. 75. memb. 1. & 3. Gabriel in 3. dist. 26. q. 1. Aureolus in 3. dist. 26. art. 1. Baudun. de spe, q. 54. art. 1. & 2. Bassæus verb. spes, num. 1. Bonæspei tract. 3. disp. 1. dub. 1. Estius in 3. dist. 26. s. 1. Verde tit. 2. de spe, s. 1. & 2. Malletus tom. 2. pag. 19.

37. Quæstio 2. Quid sit obiectum tam materiale, quàm formale virtutis spei? Ex Angelicâ Scholâ D. Thomas 2. 2. q. 17. art. 7. Gonetus tom. 4. tract. 10. disp. 9. art. 2. Sylvius 2. 2. q. 18. art. 4. Chalvet tom. 7. lib. 3. q. 1. cap. 7. Ioan. à S. Thomâ disp. 10. de spe, art. 1. & seqq. Bañez 2. 2. q. 17. art. 2. q. 7. Nicolai in 3. dist. 26. art. 1. & seqq. Philipp. à SS. Trinit. tom. 3. tract. 1. disp. 10. dub. 2.

38. Ex Subtili Scholâ Scotus in 3. dist. 26. q. unic. Matrius tom. 3. disp. 6. q. 17. art. 1. & 2. Poncius tract. 8. disp. 31. q. 2. Pichon de spe, disp. 1. sect. 1. & 2. Castillo disp. 1. q. 7. Pitygianus in 3. dist. 26. art. 6. Boyvin disp. 2. de spe, q. 4. Durand tom. 3. tract. 3. disp. 5. q. 2.

Cor.

Cottonius lib. 1. *controv.* 6. cap. 1. & *seqq.* Marchant tom. 2. tract. 2. tit. 3. q. 1. & *seqq.* Castillent in *Polyanth. Seraph. verb. spes*, cap. 1. num. 1. Gallus in 3. *dist.* 26. cap. 1. & *seqq.* Cavellus in *Schol. in 3. dist.* 26. q. unic.

39. Ex Scholâ Eximiâ Suarez de *spe*, *disp.* 1. *sect.* 3. Vazq. 1. 2. *disp.* 25. cap. 2. Valentia 2. 2. *disp.* 2. q. 1. de *spe*, *punct.* 1. Turrian. 2. 2. q. 17. *disp.* 60. dub. 2. Rhodès tract. 6. *disp.* 3. q. 2. *sect.* 2. Escobar tom. 6. lib. 48. *sect.* 2. cap. 5. dub. 4. Amicus tom. 4. *disp.* 19. art. 3. & *seqq.* Palao tom. 1. tract. 5. *disp.* 1. *punct.* 1. Carleton tom. 2. *disp.* 29. *sect.* 1. & *seqq.* Anton. Perez tract. 4. *disp.* 5. cap. 1. Arriaga de *spe*, *disp.* 27. *sect.* 1. & 2. Oviedus tract. de *spe*, *controv.* 2. *punct.* 3. art. 2.

40. Ex aliis D. Bonaventura in 3. *dist.* 26. q. 4. & 5. Alenf. 3. p. q. 75. *memb.* 1. & *seqq.* Baudun. de *spe*, q. 54. art. 1. & *seqq.* Bassæus *verb. spes*, num. 1. & *seqq.* Trullench lib. 1. cap. 4. dub. 1. Bonæspei tract. 3. *disp.* 1. dub. 2. Caspens. tom. 2. tract. 16. *disp.* 1. *sect.* 1. & 2. Verde tit. 2. de *spe*, §. 6. num. 83. Gabriel à S. Vincentio 2. 2. *disp.* 11. num. 27. Estius in 3. *dist.* 26. §. 2. & *seqq.* Malletus tom. 2. pag. 19. & *seqq.*

41. Quæstio 3. An spes propriè fit in beatis omnibus, necnon in Christo Domino? Ex Angelicâ Scholâ D. Thomas 2. 2. q. 18. art. 2. Ioan. à S. Thomâ tract. de *spe*, *disp.* 11. art. 1. Gonetus tom. 4. tract. 10. *disp.* 9. art. 4. Camerinus tom. 3. q. 7. art. 3. Torres de *spe*, *disp.* 62. dub. 1. & *seqq.* Nicolai in 3. *dist.* 26. q. 2. art. 5. & *seqq.* Philipp. à SS. Trinit. tom. 3. tract. 1. *disp.* 10. dub. 2. & *seqq.*

42. Ex Subtili Scholâ Scotus in 3. *dist.* 26. q. unic. Mastrius tom. 3. *disp.* 6. q. 18. art. 2. Pichon de *spe*, *disp.* 1. cap. 4. *sect.* 1. & *seqq.* Castillo p. 1. q. 13. à num. 4. & *seqq.* Pitygian. in 3. *dist.* 26. q. 2. art. 5. Meripero de *Incarn.* *disp.* 12. *sect.* 1. Delgadillo cap. 7. *difficult.* 4. dub. 2. & *seqq.* Boyvin *disp.* 2. de *spe*, q. 3. Durand. tom. 3. tract. 3. *disp.* 5. q. 4. Herinex 3. p. *disp.* 10. q. 3.

43. Ex Scholâ Eximiâ Suarez de *spe*, *disp.* 1. *sect.* 8. Vazq. 3. p. *disp.* 48. cap. 3. Martin. Perez de *Incarn.* *disp.* 19. *sect.* 4. Aldrete de *Incarn.* *controv.* 11. *disp.* 53. *sect.* 2. Escobar tom. 6. lib. 48. *sect.* 2. cap. 6. dub. 10. & 11. Palao tom. 1. tract. 5. *disp.* unic. *punct.* 3. Carleton tom. 2. *disp.* 32. *sect.* 7. Anton. Perez tract. 4. *disp.* 5. cap. 5. & *seqq.* Oviedus de *fide*, *controv.* 4. *punct.* 2. Arriaga tract. de *spe*, *disp.* 27. *sect.* 2. & *seqq.* Gordonus tom. 2. q. 11. cap. 3. & *seqq.*

44. Ex aliis D. Bonaventura in 3. *dist.* 26. art. 1. q. 1. Durand. in 3. *dist.* 26. q. 1. Gabriel in 3. *dist.* 26. q. 1. Baudun. *disp.* 55. de *spe*, art. unic. Bassæus *verb. spes*, num. 3. & *seqq.* Caspens. tom. 2. tract. 16. *disp.*

disp. 1. *sect.* 9. Estius in 3. *dist.* 26. §. 8. Verde tit. 2. de *spe*, §. 7. num. 85. Leander tom. 6. tract. 3. de *spe*, *disp.* 1. q. 7.

45. Quæstio 4. An spes existat absente charitate, & fide? De quò, tom. 2. *dist.* 41. q. 2. & *hic dist.* 23. q. 8.

46. Quæstio 5. An is, cui de sua damnatione facta est revelatio, possit, aut teneatur sperare salutem? De quò, tom. 1. *dist.* 48. q. 1.

47. Quæstio 6. An, si Deus suam alicui damnationem revelaret, posset ille licitè desperare? De quò, tom. 1. *dist.* 48. q. 1.

48. Quæstio 7. An spes cohæreat cum possessione boni? De quò, *hic dist.* 24. q. 2.

49. Quæstio 8. An spes præcedat charitatem ordine naturæ, aut è contra? De quò, *hic dist.* 23. q. 7.

50. Quæstio 9. An spes fidem, aut fides spem præcedat? De quò, *hic dist.* 23. q. 7.

51. Quæstio 10. An, & quomodò fides & spes distinguantur? De quò, *hic q.* 1. & *dist.* 23. q. 1.

52. Quæstio 11. An, & quâ ratione spes sit certa? Ex Angelicâ Scholâ D. Thomas in 3. *dist.* 26. q. 2. art. 5. Torres de *fide*, *disp.* 64. dub. 2. Chalvet tom. 7. lib. 3. q. 1. cap. 3. Nicolai in 3. *dist.* 26. q. 2. art. 5. Rayner de Pisis tom. 3. *verb. spes*, cap. 3. & *seqq.*

53. Ex Subtili Scholâ Scotus in 3. *dist.* 26. q. unic. Pitygian. in 3. *dist.* 26. art. 1. & *seqq.* Castillo de Velasco *disp.* 1. de *spe*, q. 10. Pichon de *spe*, *disp.* 1. cap. 2. *sect.* 5. Aquila in 3. *dist.* 26. q. 1. art. 3. Gallus in 3. *dist.* 26. cap. 4. & *seqq.* Castillent. in *Polyanth. Seraph. verb. spes*, num. 8. & *seqq.*

54. Ex Scholâ Eximiâ Suarez *disp.* 1. de *spe*, *sect.* 7. Rhodès tract. 6. *disp.* 3. q. 2. *sect.* 3. §. 1. Carleton tom. 2. *disp.* 3. *sect.* 3. Anton. Perez tract. 4. *disp.* 5. cap. 5. & *seqq.* Filliucius tom. 2. tract. 22. cap. 8. q. 3. Azor tom. 1. lib. 2. cap. 21. q. 3. Coninch 2. 2. *disp.* 20. dub. 13.

55. Ex aliis D. Bonaventura in 3. *dist.* 26. q. 1. & *seqq.* Lorca *disp.* 11. de *spe*, *memb.* 1. Caspens. tom. 2. tract. 16. *disp.* 1. *sect.* 5. Estius in 3. *dist.* 26. §. 4. Bonæspei tract. 3. *disp.* 2. dub. 1. Malletus tom. 2. pag. 23. & *seqq.* Baudun. q. 52. de *spe*, art. 1. & *seqq.* Bassæus *verb. spes*, n. 7.